

ŽIVOTOPIS KRONIKÁRA

"Nech je vzdialená odo mňa myšlienka,
ak som chcel niečo vedieť,
čo by som chcel vedieť len pre seba,
a nie pre širokú obec."

Tento citát nášho veľkého učiteľa národov - Jána Amosa Komen-
ského snáď najlepšie vystihuje moje pocity, ktoré sa ma zmoč-
nili v čase, keď mi bola zverená obecná kronika. Úloha, kto-
rou som bola poverená, nebola ani zďaleka jednoduchá. Zvlášť
nie pre mňa. Hlavne z toho dôvodu, že nie som rodáčka zo Zá-
horiec, nevyrastala som v tomto prostredí, ba ani miesto môj-
ho pracoviska tu nemám. Aj napriek týmto vážnym argumentom
som však zodpovednú prácu kronikárky prijala. Možno aj z toho
dôvodu, že som za dobu pätnástich rokov pobytu v tejto obci
zrástla s tunajším ľudom, zvykla si na jeho spôsob života a
sama sa mu snažím privyknúť. Tiež preto, že teraz už i moja
obec Záhorce patrila medzi málo tých v okrese, ktoré ešte vô-
bec kroniku založenú nemali. Vyzeralo to teda tak, že i keď
tu žije mnoho schopných ľudí, nepáje sa opäť nikto, kto by
aj o Záhorciach niečo napísal. Či už pre súčasníkov, ale hlav-
ne pre budúce generácie. Z tejto potreby písania a trochu i
z pocitu hanby a zodpovednosti voči obci, v ktorej už dlhé
roky žijem, prijala som dňa 1. júla 1978 funkciu obecnej kro-
nikárky, o čom svedčí i nasledovný

Výpis

z uznesenia plenárneho zasadnutia MNV v Záhorciach. Plenárne
zasadnutie MNV v Záhorciach, ktoré sa konalo 28. 7. 1978 o-
krem iného prerokovalo a schválilo aj Vaše menovanie za kro-
nikárku obce Záhorce dodatočne od 1. 7. 1978, berúc do úvahy
Váš súhlas s týmto ustanovením. Vaše ustanovenie za kronikár-
ku obce je zakotvené v uznesení plenárneho zasadnutia, MNV
č. 27/1978 bod II/d nasledovne: Plénum MNV schvaľuje ustano-
venie s. Evy Pohánkovej za kronikárku obce Záhorce od 1. 7.
1978.

podpis predsedkyne MNV, pečiatka MNV

Ja, Eva Pohánková, rodená Detková, narodila som sa 26. fe-
bruára 1941 v Slovenskej Ľupči neďaleko Banskej Bystrice.
Pochádzam z robotníckej rodiny. So svojou o tri roky star-
šou sestrou sme boli oboma rodičmi vychovávané v láske ku

každej práci, v úcte k statočným ľuďom, v snahe vedieť sa podľa potreby prispôbiť všade a ku všetkému, kde pocítime, že je to potrebné. Základnú školu som skončila s vyznamenaním záverečnými skúškami v r. 1955. V roku 1958 som maturovala v Jedenástročnej strednej škole v Banskej Bystrici a na doporučenie vedenia školy som išla študovať na Vyššiu pedagogickú školu taktiež v Banskej Bystrici. Túto som úspešne zvládla štátnymi záverečnými skúškami v 1960-om roku. Ako učiteľka slovenského a ruského jazyka s kvalifikáciou pre ZDŠ-ku som začala svoju učiteľskú dráhu v neďalekých Neninciach. Tu som sa zoznámila so svojim terajším manželom Jozefom Pohánkom, rodákom zo Záhoriec a po uzavretí manželstva v roku 1963 som sa i ja stala obyvateľkou tejto obce. Od r. 1964 vyučujem v neďalekých Želovciach dodnes.

Práca kronikárky ma zaujala, i keď mám určité ťažkosti v získavaní zvlášť starších materiálov, ktoré musia byť hodnoverné. Dobrým a obetavým pomocníkom mi je manžel, ktorý ma v tejto náročnej práci podporuje, a preto, ak bude moja práca hodnotená kladne, stalo sa tak i jeho zásluhou.

Záznam bol schválený a doplnený R MNV na zasadnutí dňa 20. marca 1979 uznesením č. 17 - d/1979.

podpis predsedkyne
okružla pečiatka MNV

Janošíková

